

POLITECHNIKA KRAKOWSKA IM. TADEUSZA KOŚCIUSZKI

KARTA PRZEDMIOTU

obowiązuje studentów rozpoczynających studia w roku akademickim 2012/2013

Wydział Mechaniczny

Kierunek studiów: Informatyka

Profil: Ogólnoakademicki

Forma studiów: stacjonarne

Kod kierunku: K

Stopień studiów: I

Specjalności: Informatyka Przemysłowa, Inżynieria Oprogramowania

1 INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

NAZWA PRZEDMIOTU	Elektrotechnika i elektronika
NAZWA PRZEDMIOTU W JĘZYKU ANGIELSKIM	Electrical engineering and electronics
KOD PRZEDMIOTU	K110
KATEGORIA PRZEDMIOTU	Przedmioty podstawowe
LICZBA PUNKTÓW ECTS	3.00
SEMESTRY	1

2 RODZAJ ZAJĘĆ, LICZBA GODZIN W PLANIE STUDIÓW

SEMESTR	WYKŁAD	ĆWICZENIA	LABORATORIUM	LABORATORIUM KOMPUTERO- WE	PROJEKT	SEMINARIUM
1	15	15	15	0	0	0

3 CELE PRZEDMIOTU

Cel 1 Zrozumienie zasady działania elementów i układów elektrycznych i elektronicznych

4 WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

1 Fizyka i matematyka - program szkoły średniej

5 EFEKTY KSZTAŁCENIA

EK1 Wiedza Zna modele matematyczne zjawisk fizycznych i potrafi je zastosować. Zna modele zjawisk fizycznych występujących w świecie rzeczywistym oraz metody posługiwania się nimi w celu predykcji zdarzeń i stanów.

EK2 Wiedza Ma wiedzę z podstaw elektrotechniki, miernictwa i elektroniki konieczną do rozumienia powiązań informatyki z innymi obszarami nauk technicznych.

EK3 Umiejętności Potrafi samodzielnie znaleźć literaturę przedmiotu i z niej skorzystać. Potrafi przyswoić wiedzę z zakresu podanego przez prowadzącego w ramach samokształcenia.

EK4 Umiejętności Potrafi stworzyć model matematyczny zjawisk występujących w zagadnieniach inżynierskich i zalgorytmizować jego rozwiązanie.

6 TREŚCI PROGRAMOWE

LABORATORIUM		
LP	TEMATYKA ZAJĘĆ OPIS SZCZEGÓŁOWY BLOKÓW TEMATYCZNYCH	LICZBA GODZIN
L1	Pomiar podstawowych parametrów elektrycznych: R, L, C różnymi metodami.	3
L2	Pomiar mocy czynnej, biernej i pozornej w układach 1- i 3-fazowych oraz kompensacja mocy biernej.	3
L3	Parametry i zastosowanie wzmacniacza operacyjnego w układach liniowych i nieliniowych.	3
L4	Symulacja układów analogowych i cyfrowych w środowisku LabVIEW: wzmacniacz tranzystorowy, podstawowe elementy cyfrowe, przerzutniki, cyfrowe bloki funkcjonalne.	3
L5	Mikrokomputer jednoukładowy AVR: programowanie, pomiar sygnałów analogowych, sterowanie silnikiem krokowym i silnikiem prądu stałego.	3

ĆWICZENIA		
LP	TEMATYKA ZAJĘĆ OPIS SZCZEGÓŁOWY BLOKÓW TEMATYCZNYCH	LICZBA GODZIN
C1	Rozwiązywanie liniowych obwodów rozgałęzionych prądu stałego.	3
C2	Użycie metody liczb zespolonych do rozwiązywania obwodów prądu zmiennego. Tworzenie wykresów wskazowych.	3
C3	Obliczenia elektronicznego układu stabilizatora parametrycznego i kompensacyjnego.	3

ĆWICZENIA		
LP	TEMATYKA ZAJĘĆ OPIS SZCZEGÓŁOWY BLOKÓW TEMATYCZNYCH	LICZBA GODZIN
C4	Obliczenia układu polaryzacji tranzystora bipolarnego we wzmacniaczu tranzystorowym.	3
C5	Przykłady rozwiązań ujemnych i dodatnich sprzężeń zwrotnych we wzmacniaczach. Realizacja i minimalizacja funkcji logicznych.	3

WYKŁAD		
LP	TEMATYKA ZAJĘĆ OPIS SZCZEGÓŁOWY BLOKÓW TEMATYCZNYCH	LICZBA GODZIN
W1	Obwody elektryczne prądu stałego - źródła energii elektrycznej, łączenie elementów aktywnych i pasywnych. Wartość średnia i skuteczna prądu. Pole elektryczne i magnetyczne. Indukcyjność i pojemność elektryczna. Rozwiązywanie liniowych obwodów rozgałęzionych prądu stałego.	2
W2	Prąd zmienny: pojęcia podstawowe, metoda symboliczna. Prawa Ohma i Kirchhoffa w postaci symbolicznej. Obwody elektryczne zawierające elementy R, L, C.	2
W3	Obwody z elementami sprzężonymi magnetycznie. Transformator. Układy trójfazowe. Pomiary mocy w układach trójfazowych.	1
W4	Układy prostownikowe: prostowniki jednofazowe i trójfazowe. Komutatorowe maszyny elektryczne prądu stałego. Maszyny prądu zmiennego. Silniki krokowe.	2
W5	Zasada działania i charakterystyki elementów półprzewodnikowych: diod, tranzystorów i tyrystorów. Wzmacniacz tranzystorowy, konfiguracje pracy. Sprzężenie zwrotne: rodzaje, przykłady.	2
W6	Wzmacniacz operacyjny: zasada działania, parametry, zastosowanie w układach liniowych i nieliniowych. Generatory elektroniczne. Stabilizatory napięcia i prądu. Zasilacze komputerowe.	2
W7	Układy cyfrowe: bramki, realizacja funkcji logicznych, podstawowe prawa algebry Boola, realizacja funkcji logicznych, przerzutniki.	2
W8	Cyfrowe bloki funkcjonalne: liczniki, kodery, dekodery, multipleksery, demultipleksery, przetworniki A/C i C/A. Układy scalone CMOS. Architektura mikrokomputera jednoukładowego.	2

7 NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

N1 Zadania tablicowe

N2 Ćwiczenia laboratoryjne

N3 Wykłady

8 OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA

FORMA AKTYWNOŚCI	ŚREDNIA LICZBA GODZIN NA ZREALIZOWANIE AKTYWNOŚCI
Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim, w tym:	
Godziny wynikające z planu studiów	0
Konsultacje przedmiotowe	5
Egzaminy i zaliczenia w sesji	5
Godziny bez udziału nauczyciela akademickiego wynikające z nakładu pracy studenta, w tym:	
Przygotowanie się do zajęć, w tym studiowanie zalecanej literatury	20
Opracowanie wyników	15
Przygotowanie raportu, projektu, prezentacji, dyskusji	0
SUMARYCZNA LICZBA GODZIN DLA PRZEDMIOTU WYNIKAJĄCA Z CAŁEGO NAKŁADU PRACY STUDENTA	45
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	3.00

9 SPOSOBY OCENY

OCENA FORMUJĄCA

F1 Kolokwium

F2 Sprawozdanie z ćwiczenia laboratoryjnego

F3 Zadanie tablicowe

OCENA PODSUMOWUJĄCA

P1 Średnia ważona ocen formujących

OCENA AKTYWNOŚCI BEZ UDZIAŁU NAUCZYCIELA

B1 Test

KRYTERIA OCENY

EFEKT KSZTAŁCENIA 1	
NA OCENĘ 2.0	Student nie zna modeli matematyczne zjawisk fizycznych.
NA OCENĘ 3.0	Student zna modele matematyczne zjawisk fizycznych w stopniu minimalnym.
NA OCENĘ 3.5	Student zna modele matematyczne zjawisk fizycznych w stopniu zadowalającym i potrafi je zastosować przy pomocy prowadzącego zajęcia.

NA OCENĘ 4.0	Student zna modele matematyczne zjawisk fizycznych i potrafi je zastosować samodzielnie.
NA OCENĘ 4.5	Student zna modele zjawisk fizycznych występujących w świecie rzeczywistym oraz i potrafi się nimi posługiwać się nimi w celu predykcji zdarzeń i stanów przy pomocy prowadzącego zajęcia.
NA OCENĘ 5.0	Student zna modele zjawisk fizycznych występujących w świecie rzeczywistym oraz metody posługiwania się nimi w celu predykcji zdarzeń i stanów samodzielnie.
EFEKT KSZTAŁCENIA 2	
NA OCENĘ 2.0	Student nie ma wiedzy z podstaw elektrotechniki.
NA OCENĘ 3.0	Student ma wiedzę z podstaw elektrotechniki w zakresie minimalnym.
NA OCENĘ 3.5	Student ma wiedzę z podstaw elektrotechniki, miernictwa i elektroniki w zakresie wystarczającym.
NA OCENĘ 4.0	Student ma wiedzę z podstaw elektrotechniki, miernictwa i elektroniki konieczną do rozumienia powiązań informatyki z innymi obszarami nauk technicznych przy pomocy prowadzącego zajęcia
NA OCENĘ 4.5	Student ma wiedzę z podstaw elektrotechniki, miernictwa i elektroniki konieczną do rozumienia samodzielnie powiązań informatyki z innymi obszarami nauk technicznych .
NA OCENĘ 5.0	Student Ma wiedzę z podstaw elektrotechniki, miernictwa i elektroniki konieczną do rozumienia powiązań informatyki z innymi obszarami nauk technicznych oraz samodzielnego jej wykorzystania w praktyce.
EFEKT KSZTAŁCENIA 3	
NA OCENĘ 2.0	Student nie potrafi samodzielnie korzystać z literatury przedmiotu.
NA OCENĘ 3.0	Student potrafi samodzielnie znaleźć literaturę przedmiotu.
NA OCENĘ 3.5	Student potrafi samodzielnie znaleźć literaturę przedmiotu i z niej skorzystać przy pomocy prowadzącego zajęcia.
NA OCENĘ 4.0	Student potrafi samodzielnie znaleźć literaturę przedmiotu i z niej skorzystać samodzielnie.
NA OCENĘ 4.5	Student potrafi przyswoić wiedzę z literatury pod nadzorem prowadzącego.
NA OCENĘ 5.0	Student potrafi przyswoić wiedzę z zakresu podanego przez prowadzącego w ramach samokształcenia.
EFEKT KSZTAŁCENIA 4	
NA OCENĘ 2.0	Student nie potrafi stworzyć modelu matematycznego zjawisk występujących w zagadnieniach inżynierskich.
NA OCENĘ 3.0	Student w zakresie minimalnym potrafi stworzyć model matematyczny zjawisk występujących w zagadnieniach inżynierskich.

NA OCENĘ 3.5	Student w zakresie wystarczającym potrafi stworzyć model matematyczny zjawisk występujących w zagadnieniach inżynierskich przy pomocy prowadzącego zajęcia.
NA OCENĘ 4.0	Student w zakresie wystarczającym potrafi samodzielnie stworzyć model matematyczny zjawisk występujących w zagadnieniach inżynierskich i zalgorytmizować jego rozwiązanie.
NA OCENĘ 4.5	Student potrafi stworzyć model matematyczny zjawisk występujących w zagadnieniach inżynierskich i zalgorytmizować jego rozwiązanie przy pomocy prowadzącego zajęcia.
NA OCENĘ 5.0	Student potrafi stworzyć model matematyczny zjawisk występujących w zagadnieniach inżynierskich i zalgorytmizować jego rozwiązanie samodzielnie.

10 MACIERZ REALIZACJI PRZEDMIOTU

EFEKT KSZTAŁCENIA	ODNIESIENIE DANEGO EFEKTU DO SZCZEGÓŁOWYCH EFEKTÓW ZDEFINIOWANYCH DLA PROGRAMU	CELE PRZEDMIOTU	TREŚCI PROGRAMOWE	NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE	SPOSOBY OCENY
EK1	K1_W02	Cel 1	L1 L2 L3 L4 C1 C2 C3 W7 W8	N1 N2 N3	F1 F2 F3 P1
EK2	K1_W04	Cel 1	C3 C4 W6 W7 W8	N1 N2 N3	F1 F2 F3 P1
EK3	K1_UP02	Cel 1	L3 L4 L5 C1 W6 W7 W8	N1 N2 N3	F1 F2 F3 P1
EK4	K1_UP04	Cel 1	L3 L4 L5 C1 C2 C3 C5 W6 W7 W8	N1 N2 N3	F1 F2 F3 P1

11 WYKAZ LITERATURY

LITERATURA PODSTAWOWA

- [1] | **Praca zbiorowa** — *Elektrotechnika i elektronika dla nieelektryków*, Warszawa, 2000, WNT
- [2] | **Polowczyk M., Jurewicz A.** — *Elektronika dla mechaników*, Gdańsk, 2003, Wyd. PG

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA

- [1] | **Wawrzyński W.** — *Podstawy współczesnej elektroniki*, Warszawa, 2003, Wyd. PW

[2] **Floyd T.** — *Digital fundamentals.*, , 2000, Prentice Hall International

12 INFORMACJE O NAUCZYCIELACH AKADEMICKICH

OSOBA ODPOWIEDZIALNA ZA KARTĘ

dr inż. Marek, Stanisław Kowalski (kontakt: marek.kowalski@pk.edu.pl)

OSOBY PROWADZĄCE PRZEDMIOT

1 dr inż. Marek, Stanisław Kowalski (kontakt: mskow@mech.pk.edu.pl)

2 dr hab. inż. Józef Struski (kontakt: rust@mech.pk.edu.pl)

3 dr inż. Andrzej Pakuła (kontakt: pakula@mech.pk.edu.pl)

4 dr inż. Zdzisław Juda (kontakt: zjuda@usk.pk.edu.pl)

13 ZATWIERDZENIE KARTY PRZEDMIOTU DO REALIZACJI

(miejscowość, data)

(odpowiedzialny za przedmiot)

(dziekan)

PRZYJMUJĘ DO REALIZACJI (data i podpisy osób prowadzących przedmiot)

.....
.....
.....
.....